

Година V - Број 32 Петак, 28. децембра 2001. Године

217

На основу члана IV 4. а. Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома одржаној 25. октобра 2001. године и сједници Дома народа одржаној 25. октобра 2001. године, усвојила је

ЗАКОН

О ПРЕБИВАЛИШТУ И БОРАВИШТУ ДРЖАВЉАНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Поглавље I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује пребивалиште и боравиште држављана Босне и Херцеговине (у даљем тексту: држављанин) и боравиште расељених лица у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: расељено лице).

Све одредбе овог закона односе се једнако на све држављане, осим ако није другачије предвиђено у посебним одредбама у поглављу IV овог закона.

Нити једна одредба овог закона се не смије тумачити тако да ограничава право држављана на слободан избор мјеста пребивалишта/ боравишта.

Члан 2.

Подаци обрађени овим законом се обрађују, похрањују, користе и достављају с намјером задовољавања потреба држављана у уживању њихових права и вршењу дужности и користе се за праћење броја и кретања становништва у Босни и Херцеговини. Прикупљање података у складу са овим законом се обавља у складу са Законом о заштити личних података Босне и Херцеговине, те Законом о централној евиденцији и раэмјени података Босне и Херцеговине.

Члан 3.

У смислу овог закона:

1. Држављанином сматра се лице које је стекло држављанство према одговарајућим законским актима
2. Избјеглицом из БиХ сматра се држављанин којем је признат статус избјеглице према одговарајућим законским актима
3. Расељеним лицем сматра се држављанин којем је додијељен статус расељеног лица или сличан статус у складу са одговарајућим законским актима или који је поднио захтјев да добије тај статус
4. Доказ о идентитету пружа се било којим документом којим се показује име и датум рођења лица, осим ако није другачије предвиђено одговарајућим законом и који је издат:
 - а) у периоду од 6. априла 1992. године до ступања на снагу овог закона, на прописаном

обрасцу и на основу тада важећих прописа, од стране надлежних органа, организација или других правних лица којима је повјерено вршење јавних овлаштења у Босни и Херцеговини, или

б) издата прије 6. априла 1992. године од стране надлежних органа бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, или надлежних органа бивших социјалистичких република и аутономних покрајина.

5. Под адресом становања сматра се назив улице и број куће или стана у мјесту у којем држављанин има пребивалиште или боравиште

6. Лична карта је јавна исправа која служи као доказ о идентитету, о мјесту и датуму рођења, пребивалишту или за расељено лице боравишту, и о држављанству Босне и Херцеговине у складу са одговарајућим законским актима

7. Под пребивалиштем сматра се општина или дистрикт у којем се држављанин настани с намјером да тамо стално живи

8. Под пребивалиштем прије сукоба сматра се пребивалиште према тада важећим законима и које је расељено лице или избјеглица напустило након 30. априла 1991. године, без обзира да ли се то лице ојавило или је било ојављено из тог мјеста

9. Повратником се сматра избјеглица из БиХ у иностранству или расељено лице које се вратило или је у процесу повратка у своје пребивалиште прије сукоба. Такво лице се сматра повратником док не добије личну карту од органа власти у свом пребивалишту прије сукоба. Држављанин се не мора вратити на своју адресу прије сукоба да би се сматрао повратником

10. Под боравиштем се сматра општина или дистрикт гдје се држављанин настани с намјером да тамо привремено живи

11. Под боравиштем расељеног лица се сматра општина или дистрикт гдје се расељено лице настани с намјером да тамо привремено живи.

Члан 4.

Држављани пријављују и ојављују пребивалиште и боравиште у складу с овим законом.

Пријављивање и ојављивање пребивалишта, као и адресе становања, обавезно је за све држављане, осим случајева из члана 9. став 4. овог закона.

Пријављивање и ојављивање боравишта је добровољно, осим ако овим законом није другачије регулисано.

Држављани могу пријавити само једно пребивалиште на територији Босне и Херцеговине.

Поглавље II - ПРИЈАВЉИВАЊЕ И ОЈАВЉИВАЊЕ ПРЕБИВАЛИШТА И БОРАВИШТА

Члан 5.

Пријављивање и ојављивање пребивалишта, као и адресе становања, врши се у Федерацији БиХ код полицијске управе при кантоналном министарству унутрашњих послова, у Републици Српској код станице јавне безбједности при Министарству унутрашњих послова Републике Српске, и у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, код надлежног органа, који функционално јелује као државна институција.

Надлежни органи ентитета поступају као другостепени органи у жалбеном поступку за одлуке надлежних органа за издавање, поништавање и замјену личних карата.

Странка незадовољна одлуком другостепеног органа може уложити жалбу Министарству цивилних послова и комуникација БиХ (у даљем тексту: МЦПК).

Члан 6.

Држављанин који пријављује своје пребивалиште или боравиште надлежном органу даје сlijедеће податке о свом новом пребивалишту или боравишту:

1. јединствени матични број (ЈМБ)
2. име
3. презиме
4. пол
5. датум рођења
6. мјесто рођења
7. општина рођења
8. земља рођења
9. пребивалиште или боравиште
10. поштански број
11. улица
12. кућни број/број стана
13. ентитет
14. кантон пребивалишта
15. држављанство БиХ
16. назив ентитета
17. промјена имена
18. боравишни статус (пребивалиште или боравиште).

Држављанин није дужан да се лично ојави у претходном мјесту пребивалишта или боравишта. Ојаву извршиће службено лице у претходном мјесту пребивалишта или боравишта.

Држављани обавјештавају надлежни орган о промјени кућне адресе.

Држављани нису дужни да пријаве промјену адресе становања, ако је до те промјене дошло

услед одлуке локалних органа да промјене назив улице или број куће/стана. У том случају надлежни орган ће по службеној дужности уписати промјену у евиденцију пребивалишта и боравишта.

Члан 7.

Пријављивање и ојављивање пребивалишта и боравишта врши лице које се пријављује односно ојављује, или овлаштени законски заступник.

Пријављивање и ојављивање малољетног лица врши родитељ, старатељ, односно орган старатељства.

Члан 8.

Приликом пријављивања и ојављивања пребивалишта или боравишта држављани су дужни да дају тачне и истините податке.

У року од 60 дана од успоставе пребивалишта или 60 дана након ступања на снагу овог закона, који год период је дужи, држављанин подноси захтјев за пријаву пребивалишта/боравишта надлежном органу у мјесту свог пребивалишта или боравишта наводећи своју кућну адресу. Заједно за захтјевом он подноси личну карту или други доказ идентитета.

При пријави пребивалишта малољетника, која је узрокована промјеном пребивалишта лица/органи који су наведени у члану 7. став 2, поступају у складу са поступком наведеним у ставу 2. овог члана подносећи родни лист малољетника или други доказ о његовом идентитету.

При пријави пребивалишта по рођењу јетета лица/органи наведени у члану 7. став 2. пријављују дијете код надлежног органа у року од 60 дана након рођења јетета поступајући у складу са поступком утврђеним у ставу 2. овог члана, подносећи родни лист јетета или други доказ о његовом идентитету.

По пријему захтјева за пријаву пребивалишта у складу са поступком утврђеним у претходним ставовима овог члана надлежни орган пријављује пребивалиште држављанина када се претходно изврши ојава пребивалишта. Надлежни орган којем је поднијет захтјев за ојаву пребивалишта по службеној дужности без одлагања обавјештава надлежни орган у мјесту ранијег пребивалишта држављанина, ради ојаве пребивалишта. О ојави пребивалишта, без одлагања се обавјештава надлежни орган којем је поднијет захтјев за пријаву пребивалишта.

Поступак од подношења захтјева за пријаву пребивалишта до ојаве ранијег пребивалишта и од пријаве новог пребивалишта не може трајати дуже од 15 дана.

Надлежни орган је дужан да држављанину одмах изда потврђену копију обрасца пријаве, која ће служити као доказ да је лице извршило пријаву пребивалишта како је предвиђено овим законом. Потврђени образац такође служи као доказ да је надлежни орган омогућио ојаву ранијег пребивалишта држављанина.

Члан 9.

Држављанин који се стално настани у иностранству или који у иностранству борави дуже од једне године, ојављује своје пребивалиште у БиХ.

Држављанин који је дужан да ојави пребивалиште у складу са претходним ставом се ојављује

непосредно код надлежног органа или путем ДКП БиХ у земљи у којој се стално настанио.

Држављанин је дужан да ојави своју малољетну јецу уколико су се она стално настанила у иностранству или уколико бораве у иностранству дуже од једне године.

Ако држављанин који се стално настанио у иностранству или који у иностранству борави дуже од једне године, добије дијете држављанина, које је рођено у иностранству, оно се не пријављује као лице са пребивалиштем БиХ у вријеме свог рођења.

Изузетно од одредби претходних ставова овог члана држављанин који у иностранству борави дуже од једне године, није дужан ојавити пребивалиште у БиХ уколико не намјерава да се стално настани у земљи у којој тренутно борави и уколико одржава јелотворну веу са БиХ (нпр. ако има породицу, чланове породице у БиХ, или ако има кућу, стан или предузеће у власништву и сл.).

Овај члан се не односи на избјеглице из БиХ.

Члан 10.

За пријављивање и ојављивање пребивалишта и боравишта, као и промјене адресе становања, не плаћа се такса.

Поглавље III - ЕВИДЕНЦИЈА ПРЕБИВАЛИШТА И БОРАВИШТА

Члан 11.

У складу са Законом о централној евиденцији и раэмјени података МЦПК, путем електронске обраде података, води и одржава централну евиденцију података о пребивалишту и боравишту држављана (у даљем тексту: централна евиденција).

Ентитетска министарства унутрашњих послова могу одржавати електронску евиденцију података о пребивалишту и боравишту држављана на подручју ентитета.

Сваки надлежни орган путем електронске обраде података води и одржава локалну евиденцију о пребивалишту и боравишту држављана (у даљем тексту: локална евиденција).

Подаци наведени у члану 6. овог закона се одржавају и у централној, ентитетској и локалним евиденцијама.

Члан 12.

Надлежни орган је дужан да редовно доставља МЦПК податке из своје локалне евиденције.

МЦПК обезбјеђује надлежном органу податке из централне евиденције у сврху вршења дужности надлежног органа у складу са овим законом.

Члан 13.

Органи овлаштени за вођење и одржавање централне, ентитетских и локалних евиденција у складу са чланом 11. могу само прикупљати, обрађивати, похрањивати и користити личне податке из евиденције у сврху провођења овог закона, ако, у складу са законима није другачије утврђено.

Подаци који се одржавају у смислу члана 11. овог закона бришу се након 5 година од

ојављивања пребивалишта односно боравишта.

Члан 14.

Држављанин БиХ има право да буде обавијештен о томе да ли се његови лични подаци налазе у централној, ентитетској и локалној евиденцији и има право да му се ти подаци саопште у јасној форми.

Ако се утврди да су такви подаци обрађени на незаконит или неправилан начин, држављанин о чијим се подацима ради има право на исправку или брисање тих података. Таква исправка или брисање податка је за датог држављанина бесплатна.

Члан 15.

МЦПК и надлежни органи обавезни су предузети довољне сигурносне мјере да би се осигурала заштита свих података из централне и локалних евиденција и свих података пренесених на друге овлаштене органе.

Поглавље IV - ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

Лица на која се односе одредбе из ове главе су расељена лица и повратници.

Члан 17.

Повратник у своје пребивалиште прије сукоба из којег се није никад ојавио, односно није ојављен, тиме поново успоставља своје пребивалиште прије сукоба и није дужан поново пријављивати пребивалиште.

Члан 18.

Повратник који се, прије ступања на снагу овог закона, ојавио или је по службеној дужности био ојављен из свог пребивалишта прије сукоба има право на олакшану поновну пријаву како је то наведено у овом поглављу.

Члан 19.

У случају да у пребивалишту прије сукоба надлежни орган више не посједује евиденцију која садржи податке о пребивалишту за одређеног држављанина, надлежни орган у пребивалишту прије сукоба дужан је утврдити мјесто у којем је лице имало пребивалиште прије сукоба код органа који тренутно посједује наведену евиденцију.

У случају да из било којег разлога није могуће утврдити његово пребивалиште прије сукоба у смислу става 1. овог члана, повратник има право да му се олакша поново пријављивање у складу са одредбама овог закона.

Члан 20.

Повратник који има право да му се олакша поновно пријављивање надлежном органу предочава одговарајући доказ идентитета и документ којим доказује своје пребивалиште прије сукоба у року од 60 дана након повратка у своје пребивалиште прије сукоба. За олакшано поновно пријављивање не може се тражити ниједан други документ осим докумената којима се доказује идентитет или пребивалиште прије сукоба.

Ако не може предочити документ којим доказује свој идентитет или пребивалиште прије сукоба, повратник има право да докаже свој идентитет или пребивалиште прије сукоба другим средствима, укључујући и изјаве тог повратника или изјаве које дају друга лица у корист повратника.

Члан 21.

Путем олакшаног поновног пријављивања повратник успоставља своје пребивалиште прије сукоба, о чему се издаје потврда.

Члан 22.

Одмах након издавања личне карте повратнику у његовом пребивалишту прије сукоба, надлежни орган у пребивалишту прије сукоба обавјештава надлежни орган у мјесту у којем је повратник боравио као расељено лице о томе да је повратник поново успоставио своје пребивалиште.

Надлежни орган у ранијем боравишту одмах по пријему такве обавијести врши по службеној дужности ојављивање повратника из његовог ранијег боравишта.

Исти надлежни орган о ојави одмах обавјештава датог држављанина и надлежни орган у поновно успостављеном пребивалишту прије сукоба.

Овај поступак ће се завршити у року од 15 дана након што се повратник пријавио за олакшану поновну пријаву.

Овај члан се не односи на повратника из иностранства.

Члан 23.

Сва расељена лица су дужна да пријаве своје боравиште.

Члан 24.

Расељено лице које добровољно одлучи да успостави ново боравиште има право на олакшану пријаву.

Члан 25.

Расељено лице које има право да му се олакша пријављивање надлежном органу предочава одговарајући доказ идентитета и документ којим доказује своје претходно боравиште у року од 60 дана након успоставе свог новог боравишта. За олакшано пријављивање не може се тражити ниједан други документ осим докумената којима се доказује идентитет или раније боравиште расељеног лица.

Ако не може предочити документ којим доказује свој идентитет или раније боравиште расељено лице има право да докаже свој идентитет или своје раније боравиште другим средствима, укључујући и изјаве тог расељеног лица или изјаве које дају друга лица у корист расељеног лица.

Члан 26.

Путем олакшаног пријављивања расељено лице успоставља своје ново боравиште о чему се издаје потврда.

Члан 27.

Одмах након издавања личне карте расељеном лицу у његовом новом боравишту, надлежни орган у новом боравишту обавјештава надлежни орган у ранијем боравишту о новом боравишту расељеног лица.

Надлежни орган у ранијем боравишту одмах по пријему такве обавијести врши по службеној дужности ојављивање расељеног лица из његовог ранијег боравишта.

Исти надлежни орган о ојави одмах обавјештава дато расељено лице и надлежни орган о новом боравишту.

Овај поступак се завршава у року од 15 дана након што се расељено лице пријавило за олакшану пријаву.

Овај члан се не односи на расељено лице чије је раније боравиште било у иностранству.

Члан 28.

Расељено лице које добровољно одлучи да успостави пребивалиште у другом мјесту, а не у свом пребивалишту прије сукоба пријављује надлежни орган у новом пребивалишту у складу са поглављем III овог закона.

Поглавље V - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

Поступак из ове главе водиће се у складу са релевантним законима о прекршајима.

Члан 30.

Новчаном казном казниће се одговорно лице у надлежном органу у износу од 200 КМ до 1.000 КМ за прекршај:

1. ако не изврши пријаву односно ојаву пребивалишта у роковима одређеним овим законом
2. ако одмах не изда потврђен примјерак прописаног обрасца као доказ да се држављанин пријавио односно ојавио из свог пребивалишта односно боравишта
3. ако прикупља, обрађује, чува, користи или преноси податке из своје евиденције противно члану 13. овог закона
4. ако у пребивалишту лица прије сукоба не утврди пребивалиште лица прије сукоба код органа код којег се евиденција сада налази
5. ако одбије да изврши олакшану пријаву повратника или расељеног лица које испуњава услове за то
6. ако не дозволи повратнику да докаже своје пребивалиште прије сукоба другим средствима, укључујући и изјаве које даје лице које је у питању или друга лица у корист тог лица у случајевима када се не може прибавити документ којим се доказује пребивалиште прије сукоба
7. ако не дозволи расељеном лицу да докаже своје раније боравиште другим средствима,

укључујући и изјаве које даје расељено лице које је у питању или друга лица у корист тог расељеног лица у случајевима када се не може прибавити документ којим се доказује пребивалиште прије сукоба.

Члан 31.

Новчаном казном од 10 КМ до 100 КМ казниће се за прекршај држављанин или старатељ/орган старатељства:

1. ако не пријави своје пребивалиште уколико се то тражи у складу са овим законом
2. ако пријави више од једног пребивалишта на територији БиХ
3. ако достави нетачне и/или неистините податке приликом пријављивања односно ојављивања пребивалишта и боравишта
4. ако не пријави или ојави пребивалиште малолетног јетета у складу са овим законом.

Поглавље VI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 32.

Надзор над провођењем овог закона врши МЦПК тако што:

1. контролише законитост управних аката и радњи надлежних органа
2. предлаже, односно покреће поступак оцјене законитости управних аката надлежних органа
3. налаже надлежном органу извршење одређених обавеза које су им наменуте овим законом
4. доноси упутства и инструкције ради јединственог поступања надлежних органа.

У року од 90 дана од дана објављивања овог закона МЦПК доноси подзаконске акте о:

- а) јединственом обрасцу пријаве и ојаве по одредбама овог закона
- б) правилнику о вршењу надзора над провођењем овог закона
- ц) свим другим питањима неопходним за провођење овог закона.

Члан 33.

Држављани, укључујући расељена лица и повратнике, који имају пребивалиште или боравиште према досадашњим прописима који нису у супротности са чланом 4. став 4. овог закона нису обавезни да поново пријаве и/или ојаве пребивалиште или боравиште осим ако се то изричито не тражи према овом закону.

Члан 34.

Лице чије је пријављено пребивалиште или боравиште у супротности са чланом 4. став 4. овог закона дужно је да (поново) пријави односно ојави пребивалиште или боравиште у складу са поступком наведеним у Поглављу II или IV овог закона најкасније у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 35.

Лице које није добило ЈМБ у року који је одређен овим законом за пријаву или ојаву пребивалишта/ боравишта пријављује пребивалиште/боравиште у року од 60 дана након што добије ЈМБ у складу са Законом о јединственим матичним бројевима.

Члан 36.

Ниједна одредба овог закона неће бити тумачена на начин којим се даје или одузима законско право на приватну или друштвену имовину.

Члан 37.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе закони и прописи којима су се до тада регулисала питања везана за ЈМБ и који су се примјењивали у Босни и Херцеговини.

Члан 38.

Овај закон ступа на снагу 30 дана од дана објављивања у “ Службеном гласнику БиХ“ , а објавиће се у службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

ПС БиХ број 67/01 25.октобра 2001. године Сарајево

Предсједавајући Дома народа Парламентарне скупштине БиХ Сејфудин Токић, с. р.

Предсједавајући Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ др.Жељко Мирјанић,
с. р.